
 Christian Hofmann von Hofmannswaldau /1617 - 1679/:

Jdem línat do hloží jak do postele
 a pelešit se s neřádem.
 Když není válka, nepřítel
 v svých vlastních prsou nezvládnem.
 To nejhorší nám prýští z vlastních rukou.
 Jsme sami sobě terč i prak.
 Když nám už jiní oči nevytlukou,
 my sami vyrveme si z dílků zrak.

Vztahy mezi SSSR a U S A.

Velká změna nastala v roce 1972, neboť tehdy Washington a Moskva dosáhli dohody, že Moskva splatí dluh, spojeným státům z II. svět. války. Naproti tomu se americká vláda zavázala poskytnout Sovětskému svazu stejné obchodní podmínky jaké poskytuje státům jež pokládá za spojitelé.

Vzájemný obchod prudce vzrostl z částky 200 mil. dolarů v r. 1971 asi o půl druhé miliardy dolarů loni. Spojené státy postoupili na 2 místo hned po západním Německu jako hlavní západní dodavatel. Stinnou stránkou rozvoje obchodních styků z hlediska Moskvy je, že určitou částí dovozu byla americká pšenice což si vynutili nepořádky v sovětském kolektivním zemědělství. Avšak Moskva měla na pomoc stoupání cen surovin na mezinárodním trhu a suroviny jsou podstatnou částí toho co Amerika ze Sovětského svazu dováží.

Rozčarování v minulých měsících způsobili do určité míry politické zřetele. Z Washingtonu loni za říjnové války, na Blízkém Východě si začali klást na lehavě otázky točící se kolem toho do jaké míry si skutečně Moskva přeje uvolnění napětí a tedy je-li za těchto okolností rozumné podporovat s ní obchod. Pochybnosti tohoto druhu docela nezmizely, třebaš poněkud oslábly.

Další překážkou rozvoje sovětsko-amerického obchodu byl dodatek vložený do zákonné osnovy již nyní projednává americký Kongres. Dodatek zakazuje poskytnutí normálních tarifových podmínek t.zv. doložku nejvyšších výhod a také úvěr financovaný státem zemím jež nedovolují svobodnou emigraci. Dodatek má především vykonávat nátlak na Moskvu, aby dovolila svobodnou emigraci sovětským Židům.

Vztahy Washingtonu a Moskvy doznaly takového napětí, že v březnu sovětský min. zahr. obchodu P a t o l i č e v prohlásil, že jestli Kongres opravdu schválí osnovu Sovětský svaz se obrátí na Japonsko a záp. Evropu. President Nixon v rámci úsilí tuto doložku co možná zmírnit nyní dal důležité znamení sovětským předákům pokud se týče jeho samotného, že udělá všechno co je v jeho silách, aby rozvoj hosp. styků na obou stranách, což oba státy pokládají za důležitý faktor zmírňování napětí, se dále rozvíjel.

Státní banka pro vývoz a dovoz ve Washingtonu po dlouhém uvažování povolila 180 milionů dolarů jako velmi levnou zápůjčku Sovětskému svazu, mimochodem je to největší zápůjčka dosud Moskvě poskytnutá. Soukromé americké banky pokrytují dalších 180 milionů na doplnění, kdežto Moskvaz ze své kapsy na tuto transakci vyplatila 40 milionů dolarů. Chromná částka 400 milionů dolarů bude financovat sovětské nákupy v Americe, a to strojního zařízení a různých surovin pro dvě ohromné továrny na umělá hnojiva jež se v Sovětském svazu budou stavět. až budou továrny hotovy jejich výrobky mají zčásti splácet náklady na jejich postavení. Takovýto způsob obchodování by byl ještě před několika lety odmítnut jako nesplnitelný sen.

Bez ohledu na různá nebezpečí v minulosti a také ta jež se dají čekat, je to dobrá ilustrace způsobu jak zájem o uvolnění napětí spojený s hospodářským sobeckým zájmem vytváří nové stránky ve vztazích Moskvy a Washingtonu. Všechno nasvědčuje tomu, že tento vývoj bude pokračovat, ovšem pod podmínkou že Moskvě a Washingtonu se podaří vyhnout se větším politickým srážkám. To byl komentář který napsal Pieter Johnson. BBC.

Vztahy mezi Káhirou a P e k i n g e m.

Po nějakou dobu vztahy čínsko-egyptské nebyly utěšené, zatímco Moskva poskytovala Egyptu pomoc. Postupně však se vztahy zlepšovaly ve stejném poměru jak se zhoršovaly vztahy Káhiry a Moskvy. Egyptský min.zahr. a náměstek presidenta navštívil Peking a nový min.zahr. F a h m í byl pozván k cestě do Číny. Tentokrát budou mít čínská a egyptská strana k projednání mnoho nového, xxxxxxavšak Kiesingerova diplomacie na Blízkém Východě stojí na první místě. Peking Kiesingera obdivuje, avšak teoreticky a ideologicky je proti němu.

Připravuje sesjezd KS J g g o s l á v i e.

Hned po oslavách 80 narozenin presidenta Tita, které připadají na sobotu se sejde v Bělehradě X. sjezd KS Jugoslávie, který je rozvržen na 4 dny příštího týdne, od pondělí do čtvrtka. Nemusíme pochybovat o tom, že tento sjezd ještě jednou potvrdí Titovo výsostné postavení v politickém životě Jugoslávie. Formálně to vyjádří volební akt jímž bude Titovi prodlouženo předsednictví strany doživotně. Obdobně byl nedávno Titovi prodloužen presidentský mandát. Josu to symbolická gesta bez valného praktického významu. Od dobyti moci platil Tito v Jugoslávii za nedotknutelnou vážitinu a nebyl vlastně odvolatelný ze svých funkcí v čele státu a strany ani v období, kdy ještě zákony a stanovy strany předpisovaly, aby se první muž ~~xxxxxxxix~~ podroboval v pravi delných ~~xx~~ lhůtách volebnímu rituálu. Nyní jsou sice Titovy mandáty časově neomezené, ale lid a strana ~~xxx~~ s 80-letým předákem u kormidla nemohou zavírat oči před otázkou jakou lhůtu mu určila t.zv. vyšší moc. Nikdo nemůže přísahat na to, že příští sjezd na sklonku této dekády se uskuteční pod Titovým vedením.

Tento X. sjezd, kterému jdou jugoslávští komunisté vstříc je již šestý pod Titem. Dle návrhu stanov a už uveřejněných materiálů je už do značné míry známo co od tohoto sjezdu očekávat. Je to na jedné straně potvrzení koncepce systému samostatné samosprávy a neangažované politicko-zahraniční orientace. A na straně druhé zdůraznění vedoucí úlohy strany, třídní povahy a nekompromisního uplatňování demokratického centralismu. K neznámým patří spíše podrobnosti než celková linie. Jedna z neznámých podrobností je kromě orgánů jež sjezd zvolí účast a složení delegací z ostatních socialistických zemí.

Z předcházejících pěti sjezdů pod Titem navštívil sovětský blok pouze jeden sjezd v r.1964. Podobně jako nyní neplatil tehdy sovětsko-jugoslávský poměr za antagonistický. Z toho co o jugoslávském sjezdu komunistů víme už předem je nejzajímavější snad to, že v nových stanických orgánech bude mít zaručenou svou účast jistý počet zástupců armády. Ukazuje to, že se armádě přisuzuje úloha stát se garantem ~~soudržnosti~~ Jugoslávie po odchodu Tita. Tak je vysvětlitelné také to že v rekonstrukci nové vlády pod premiérem Bižidcem je ~~xxxxxx~~ že ministerstvo vnitra bylo svěřeno aktivnímu armádnímu generálovi, který měl dosud velitelskou funkci v Sarajevu. Nové jmenování znamená, že armáda bude kontrolovat také vnitřní bezpečnost. Je sice pravda, že po odstranění generála M i š k o v i č e z funkce poradce pro otázky státní bezpečnosti se jednu chvíli na armádu nepohlíželo jako na klíčovou složku.

President Tito prohlásil nedávno na oslavě 30.výročí založení státní bezpečnosti výslovně, že se nesmí přehlížet její politická úloha. Politicky vystupuje i min.nár.obrany generál N i k o l a I j u b i č i č. Požadání prosazování vojenských představitelů je jednoznačně politické už proto, že branné respektive bezpečnostní síly v zemi nebyly federalizovány ačkoliv se v tomto směru vyvíjel jistý nátlak na ústřední vládu. President Tito zaujal k těmto snahám odmítavý postoj. Viděl v nich nebezpečí pro soudržnost Jugoslávie. Ve zmíněném nedávném projevu k orgánům státní bezpečnosti řekl, že k jejím úkolům patří opravit některé chyby minulosti k nimž podle jeho slov patřili pokusy federalizovat všecko včetně strany, včetně armády a bezpečnosti.

Hovořil Dalibor Žák ze švob. Evropy.